

ที่ พณ 0706.1/20109-009056

กองสิทธิบัตร กรมทรัพย์สินทางปัญญา
563 ถนนนนทบุรี
ต.บางกระสอ อ.เมืองนนทบุรี
จ.นนทบุรี 11000

9 มิถุนายน 2563

เรื่อง ส่งหนังสือสำคัญการจดทะเบียนอนุสิทธิบัตร

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

เลขที่ 99 หมู่ที่ 18 ถ.พหลโยธิน ต.คลองหนึ่ง อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี 12120

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. หนังสือสำคัญการจดทะเบียน 1 ฉบับ
 2. ตารางอัตราค่าธรรมเนียมรายปี 1 ฉบับ

โดยหนังสือนี้กองสิทธิบัตร ได้ส่งหนังสือสำคัญการจดทะเบียนอนุสิทธิบัตร เลขที่ 15879 ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย และขอเรียนให้ทราบว่า ท่านมีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปีทุกปี เริ่มต้นปีที่ 5 ของอายุอนุสิทธิบัตร ซึ่งนับแต่วันยื่นคำขอเป็นต้นไปตามบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนดโดยกฎกระทรวงด้านหลังหนังสือนี้ จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสิริณัฐ อนุพันธ์)

นักวิชาการพาณิชย์ชำนาญการพิเศษ

กลุ่มหนังสือสำคัญและกำกับการจดทะเบียน

โทร. 0-2547-4639

โทรสาร. 0-2547-4639

หมายเหตุ : ขอให้ท่านตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่อยู่ในหนังสือสำคัญที่ส่งมานี้ หากพบว่ามีผิดพลาดในส่วนใด ขอให้โปรดติดต่อกลุ่มหนังสือสำคัญฯ โดยด่วน

ข้อควรรู้ที่สำคัญสำหรับผู้ทรงสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร
การชำระค่าธรรมเนียมรายปี

ผู้ทรงสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร มีหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการเพื่อกงไว้ซึ่งสิทธิในสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร นั้น ตามกฎหมาย ซึ่งกำหนดให้มีการชำระค่าธรรมเนียมรายปี เริ่มตั้งแต่ปีที่ 5 ของอายุสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร และต้องชำระภายใน 60 วันนับแต่วันเริ่มต้นระยะเวลาของ ปีที่ 5 และของทุก ๆ ปีต่อไป หากไม่ชำระภายใน กำหนดเวลาข้างต้น ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพิ่มร้อยละ 30 โดยต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปีพร้อมทั้งค่าธรรมเนียม เพิ่มภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันสิ้นกำหนดเวลาชำระ

เมื่อกำหนดเวลาอีก 120 วันแล้ว ถ้ายังไม่ชำระค่าธรรมเนียมรายปีและค่าธรรมเนียมเพิ่ม ถือว่า สิ้นอายุการคุ้มครอง และจะถูกเพิกถอนสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตรนั้น

ตัวอย่างการนับวันชำระค่าธรรมเนียมรายปี

การนับระยะเวลาชำระค่าธรรมเนียมรายปี ให้นับตั้งแต่วันที่ยื่นคำขอ เช่น ยื่นคำขอไว้เมื่อวันที่ 20 เมษายน 2550 จะต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปีตั้งแต่วันเริ่มต้นของปีที่ 5 คือ เริ่มชำระวันที่ 20 เมษายน 2554 และของปีต่อ ๆ ไปจนครบกำหนดอายุการคุ้มครอง โดยวันสุดท้ายของการชำระภายใน 60 วันคือ 19 มิถุนายน 2554 หากไม่ชำระในช่วงแรก จะต้องเสียค่าธรรมเนียมเพิ่มร้อยละ 30 ของยอดที่ต้องชำระ และจะต้องชำระ ภายใน 120 วัน คือภายในวันที่ 17 กันยายน 2554

ตารางอัตราค่าธรรมเนียมรายปี

ปีที่	สิทธิบัตร (ประดิษฐ์)	สิทธิบัตร (ออกแบบ)	อนุสิทธิบัตร	ปีที่	สิทธิบัตร (ประดิษฐ์)	สิทธิบัตร (ออกแบบ)	อนุสิทธิบัตร
5	1000	500	750	13	8200		
6	1200	650	1500	14	10000		
7	1600	950	เมื่อครบ	15	12000		
8	2200	1400	อายุปีที่ 6	16	14200		
9	3000	2000	แล้ว	17	16600		
10	4000	2750	สามารถ	18	19200		
11	5200		ต่ออายุได้	19	22000		
12	6600		2 ครั้ง	20	25000		
ชำระคราว เดียว		7500	2000	ชำระคราว เดียว	140000		

การต่ออายุอนุสิทธิบัตร ครั้งที่ 1 (สำหรับ ปีที่ 7-8) 6000 บาท

การต่ออายุอนุสิทธิบัตร ครั้งที่ 2 (สำหรับ ปีที่ 9-10) 9000 บาท

กลุ่มคัดค้านและเปลี่ยนแปลง (ติดต่อฝ่ายค่าธรรมเนียมรายปี)

โทร 0-2547-4711

อนุสิทธิบัตร

อาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. 2522
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสิทธิบัตร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542
อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญาออกอนุสิทธิบัตรฉบับนี้ให้แก่

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สำหรับการประดิษฐ์ตามรายละเอียดการประดิษฐ์ ข้อถือสิทธิ และรูปเขียน (ถ้ามี)
ปกเกล้าในอนุสิทธิบัตรนี้

เลขที่คำขอ 1803002610
ขอรับอนุสิทธิบัตร 8 พฤศจิกายน 2561
ประดิษฐ์ นางสาวพิชามณูญ์ คำแพรวดี
แสดงถึงการประดิษฐ์ อุปกรณ์สำหรับช่วยพยุงตัวผู้ป่วย

ให้ผู้ทรงอนุสิทธิบัตรและหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตรทุกประการ

ออกให้ ณ วันที่ 31 เดือน มกราคม พ.ศ. 2563
หมดอายุ ณ วันที่ 7 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2567

(ลงชื่อ).....

(นายดิเรก บุญแท้)
รองอธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา
ผู้ออกอนุสิทธิบัตร

พนักงานเจ้าหน้าที่

- หมายเหตุ
1. ผู้ทรงอนุสิทธิบัตรต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปีเริ่มตั้งแต่ปีที่ 5 ของอายุสิทธิบัตร มิฉะนั้น อนุสิทธิบัตรจะสิ้นอายุ
 2. ผู้ทรงอนุสิทธิบัตรจะขอชำระค่าธรรมเนียมรายปีล่วงหน้าโดยชำระทั้งหมดในคราวเดียวก็ได้
 3. ภายใน 90 วันก่อนวันสิ้นอายุอนุสิทธิบัตร ผู้ทรงอนุสิทธิบัตรมีสิทธิขอต่ออายุอนุสิทธิบัตรได้ 2 ครั้ง มีกำหนดคราวละ 2 ปี โดยยื่นคำขอต่ออายุ ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่
 4. การอนุญาตให้ใช้สิทธิตามอนุสิทธิบัตรและการโอนอนุสิทธิบัตรต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

รายละเอียดการประดิษฐ์

ชื่อที่แสดงถึงการประดิษฐ์

อุปกรณ์สำหรับช่วยพยุงตัวผู้ป่วย

ลักษณะและความมุ่งหมายของการประดิษฐ์

5 อุปกรณ์สำหรับช่วยพยุงตัวผู้ป่วย มีส่วนประกอบหลัก 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่เป็นสายคาดเอวใช้ในการ
พยุงตัว และส่วนสายล้อยึดคั่นขาใช้ป้องกันการเลื่อนของเข็มขัดขึ้นด้านบนขณะช่วยพยุงตัว ซึ่งในส่วนของสาย
คาดเอวนั้นทำมาจากผ้าที่มีความหนาแน่น ตัดเย็บ 2 ชั้น มีความกว้างของตัวสาย 4-5 นิ้ว เย็บขอบเพื่อป้องกันการ
การชำรุด โดยที่ปลายสายทั้งสองด้านมีแถบตีนตุ๊กแกความยาว 5-6 นิ้ว สำหรับยึดติดกันเพื่อรัดเอว และมีสาย
10 สำหรับล้อยึดเอวอยู่ตรงกลางความกว้างของตัวสาย 2 นิ้ว ซึ่งส่วนปลายของสายทั้งสองข้างมีชุดล้อยึดตัวผู้
และตัวเมียเพื่อเพิ่มความกระชับขณะช่วยพยุงตัว และมีห่วง 2 ห่วง ไว้สำหรับใช้ห้อยถุงปัสสาวะ ที่ซึ่งตรงกลาง
ของสายคาดเอว มีที่จับสำหรับใช้พยุงตัว และในส่วนของสายล้อยึดคั่นขา มีผ้าไว้รองรับสะโพก ซึ่งส่วนปลายทั้ง
สองด้านมีชุดล้อยึดคั่นขา ที่สามารถปรับระดับให้รองรับกับสรีระของต้นขาผู้ใช้งานได้

 อุปกรณ์สำหรับช่วยพยุงตัวผู้ป่วยเป็นอุปกรณ์ที่อำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายผู้ป่วย ใช้เพื่อ
ช่วยพยุงเพิ่มความมั่นคง และความปลอดภัยแก่ผู้ป่วยขณะเคลื่อนย้ายระหว่างเตียงนอน กับรถเข็น ช่วยในการ
15 ลุกขึ้นยืน หรือ นั่งลง ช่วยพยุงขณะเดิน และป้องกันการลื่นล้มสำหรับผู้ป่วยที่ทรงตัวไม่ดี นอกจากนี้ยังสามารถ
ป้องกันการเกิดการบาดเจ็บที่หลังส่วนล่างของผู้ที่ให้การช่วยเหลือขณะเคลื่อนย้ายตัว

สาขาวิทยาการที่เกี่ยวข้องกับการประดิษฐ์

วิศวกรรมอุปกรณ์กายภาพบำบัดที่เกี่ยวข้องกับอุปกรณ์สำหรับช่วยพยุงตัวผู้ป่วย

ภูมิหลังของศิลปะหรือวิทยาการที่เกี่ยวข้อง

20 การเคลื่อนย้ายผู้ป่วยเป็นหน้าที่หนึ่งของนักกายภาพบำบัดที่ต้องปฏิบัติกับผู้ป่วยอยู่เสมอ เพื่อช่วย
ส่งเสริม และฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้ป่วยให้กลับคืนสู่สภาพปกติให้มากที่สุด ซึ่งนอกจากจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับ
การเคลื่อนย้ายผู้ป่วยที่ถูกต้องแล้ว ยังต้องสามารถเลือกวิธีการเคลื่อนย้ายให้เหมาะสมกับผู้ป่วยแต่ละรายตาม
สภาพความเจ็บป่วย แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดในการเคลื่อนย้ายผู้ป่วยคือความปลอดภัยทั้งต่อตัวผู้ป่วยเอง และต่อตัว
ผู้ให้การช่วยเหลือ ดังนั้นเพื่อให้เกิดความสะดวก และปลอดภัยในการเคลื่อนย้ายผู้ป่วยมากขึ้น จึงต้องมีการใช้
25 อุปกรณ์ในการช่วยเคลื่อนย้ายผู้ป่วย เช่น ผ้ายกตัว สไลด์บอร์ด ใช้สำหรับช่วยเคลื่อนย้ายผู้ป่วยที่ไม่สามารถ
ช่วยเหลือตนเองได้ ส่วนผู้ป่วยที่พอช่วยเหลือตนเองได้บ้างสามารถใช้อุปกรณ์สำหรับช่วยพยุงตัวผู้ป่วยขณะทำ
การเคลื่อนย้ายตัว

 อุปกรณ์สำหรับช่วยพยุงตัวผู้ป่วยเป็นอุปกรณ์ที่อำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายผู้ป่วยที่พอ
ช่วยเหลือตนเองได้บ้าง ซึ่งใช้เพื่อช่วยพยุงเพิ่มความมั่นคง และความปลอดภัยแก่ผู้ป่วยในขณะที่เคลื่อนย้าย
30 ระหว่างเตียงนอนกับรถเข็น ช่วยในการลุกขึ้นยืน หรือนั่งลง ช่วยพยุงขณะกำลังฝึกเดิน และช่วยป้องกันการลื่น
ล้มสำหรับผู้ป่วยที่ทรงตัวไม่ดี ซึ่งอุปกรณ์สำหรับช่วยพยุงตัวผู้ป่วยนี้นอกจากจะป้องกันการหกล้มในผู้ป่วยแล้ว
ยังสามารถป้องกันการเกิดการบาดเจ็บที่หลังส่วนล่างของผู้ที่ให้การช่วยเหลือขณะเคลื่อนย้ายด้วย ซึ่งใน
ปัจจุบันมีอุปกรณ์สำหรับช่วยพยุงตัวผู้ป่วยหลากหลายแบบจำหน่ายตามร้านขายยา และห้างสรรพสินค้า วัสดุ

ที่ใช้ผลิตของแต่ละยี่ห้อมีความคล้ายคลึงกัน และมีราคาค่อนข้างสูง แต่เมื่อใช้แล้วไม่สามารถช่วยพยุงได้ดี และเกิดการบาดเจ็บต่อผู้ที่ให้การช่วยเหลือเนื่องจากต้องออกแรงเยอะ ดังนั้นจึงได้ออกแบบลักษณะของอุปกรณ์ช่วยพยุงตัวผู้ป่วยที่มีคุณสมบัติ คือ ขณะผู้ป่วยสวมใส่ต้องรู้สึกสบาย กระชับเอาจริงไม่รู้สึกอึดอัด มีที่จับเพื่อช่วยพยุง มีความทนทาน ทำความสะอาดได้ง่าย สามารถใช้ได้กับทุกรูปปร่างไม่ว่าจะอ้วนหรือผอม และมีความปลอดภัยทั้งต่อตัวผู้ป่วย และผู้ให้การช่วยเหลือ

5

คำอธิบายรูปเขียนโดยย่อ

รูปที่ 1 แสดงภาพอุปกรณ์สำหรับช่วยพยุงตัวผู้ป่วยจากด้านหลัง

รูปที่ 2 แสดงภาพอุปกรณ์สำหรับช่วยพยุงตัวผู้ป่วยจากด้านหน้า

รูปที่ 3 แสดงภาพอุปกรณ์สำหรับช่วยพยุงตัวผู้ป่วยขณะสวมใส่

10 **การเปิดเผยการประดิษฐ์โดยสมบูรณ์**

อุปกรณ์สำหรับช่วยพยุงตัวผู้ป่วย มีส่วนประกอบ 2 ส่วนหลัก ส่วนแรกได้แก่ ส่วนสายคาดเอว (1) และส่วนสายลือคต้นขา (2) ในส่วนของสายคาดเอว (1) ทำจากผ้าที่มีความทนทาน ตัดเย็บ 2 ชั้น ความกว้างของตัวสาย 4-5 นิ้ว เย็บขอบเพื่อป้องกันการชำรุด มีสายสำหรับลือคเอวอยู่ตรงกลางความกว้างของตัวสาย 2 นิ้ว (9) ส่วนปลายของสายทั้งสองข้างมีชุดลือคเอวตัวผู้และตัวเมีย (3) เพื่อเพิ่มความกระชับ โดยที่ปลายสายทั้งสองด้านมีแถบตีนตุ๊กแก (4) ความยาว 5-6 นิ้ว สำหรับยึดติดกันเพื่อรัดเอว และมีห่วง (5) สำหรับใช้ห้อยถุงปัสสาวะที่ซึ่งตรงกลางของสายคาดเอว (1) มีที่จับสำหรับพยุงตัว (6) และส่วนสายลือคต้นขา (2) มีฝารองรับสะโพก (7) ซึ่งส่วนปลายทั้งสองด้านมีชุดลือคต้นขา (8) ที่สามารถปรับระดับให้รองรับกับสรีระของต้นขาผู้ใช้งานได้ เพื่อป้องกันสายคาดเอวเลื่อนขึ้นด้านบนขณะช่วยพยุงตัว

15

วิธีการในการประดิษฐ์ที่ดีที่สุด

ได้กล่าวไว้แล้วในหัวข้อการเปิดเผยการประดิษฐ์โดยสมบูรณ์

20

ข้อถ้อยสิทธิ

1. อุปกรณ์สำหรับช่วยพยุงตัวผู้ป่วย ส่วนสายคาดเอว (1) ทำจากผ้าที่มีความหนาแน่น ตัดเย็บ 2 ชั้น ความกว้างของตัวสาย 4-5 นิ้ว เย็บขอบเพื่อป้องกันการชำรุด มีสายสำหรับล็อกเอวอยู่ตรงกลางความกว้างของตัวสาย 2 นิ้ว (9) ส่วนปลายของสายทั้งสองข้างมีชุดล็อกเอวตัวผู้และตัวเมีย (3) เพื่อเพิ่มความกระชับ โดยที่
- 5 ปลายสายทั้งสองด้านมีแถบตีนตุ๊กแก (4) ความยาว 5-6 นิ้ว สำหรับยึดติดกันเพื่อรัดเอว ที่ซึ่งตรงกลางของสายคาดเอว (1) มีที่จับสำหรับพยุงตัว (6)

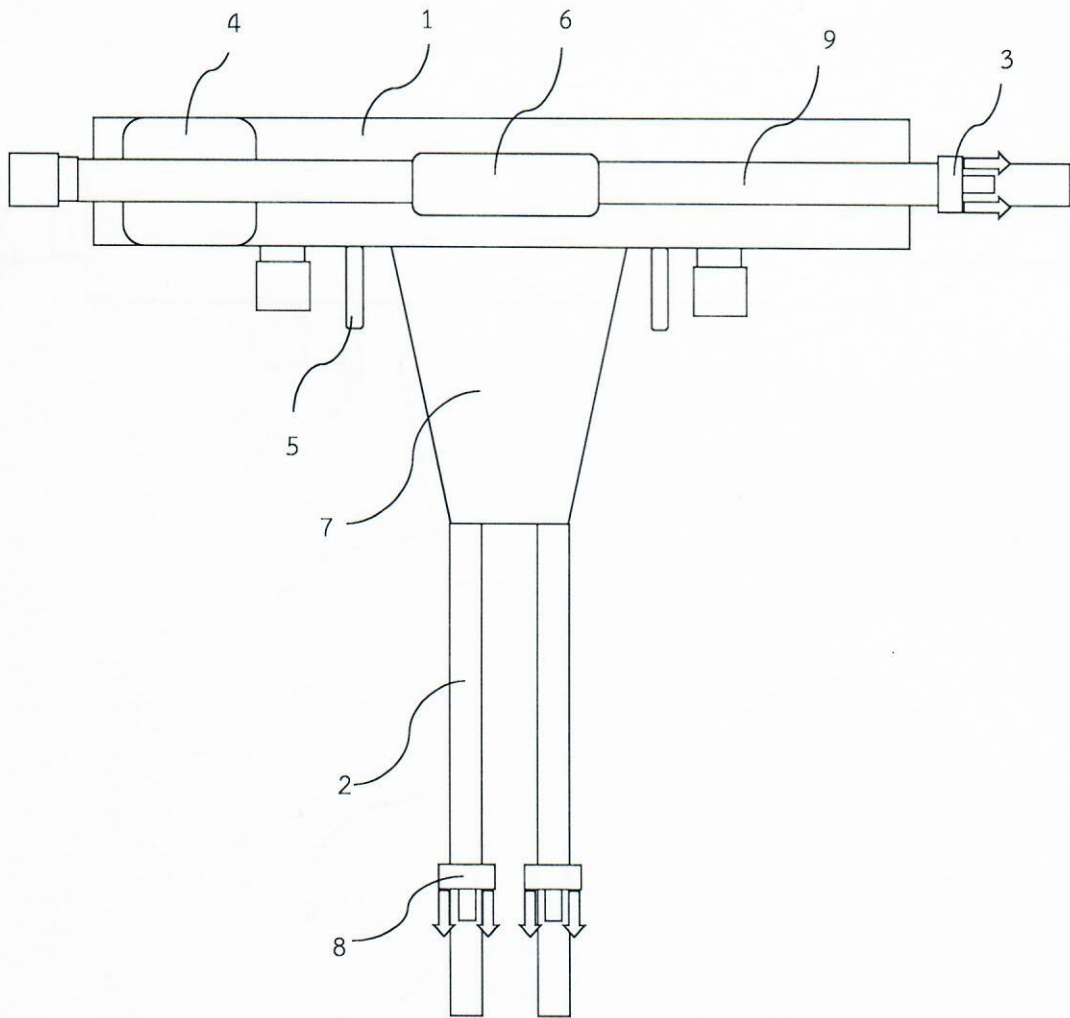
โดยมีลักษณะพิเศษ คือ มีห่วง (5) สำหรับใช้ห้อยถุงปัสสาวะ และเพิ่มเติมในส่วนสายล็อกต้นขา (2) มีผ้ารองรับสะโพก (7) ซึ่งส่วนปลายทั้งสองด้านมีชุดล็อกต้นขา (8) ที่สามารถปรับระดับให้รองรับกับสรีระของต้นขาผู้ใช้งานได้ เพื่อป้องกันสายคาดเอวเลื่อนขึ้นด้านบนขณะช่วยพยุงตัว

๒๐๒๒

๒๐๒๒

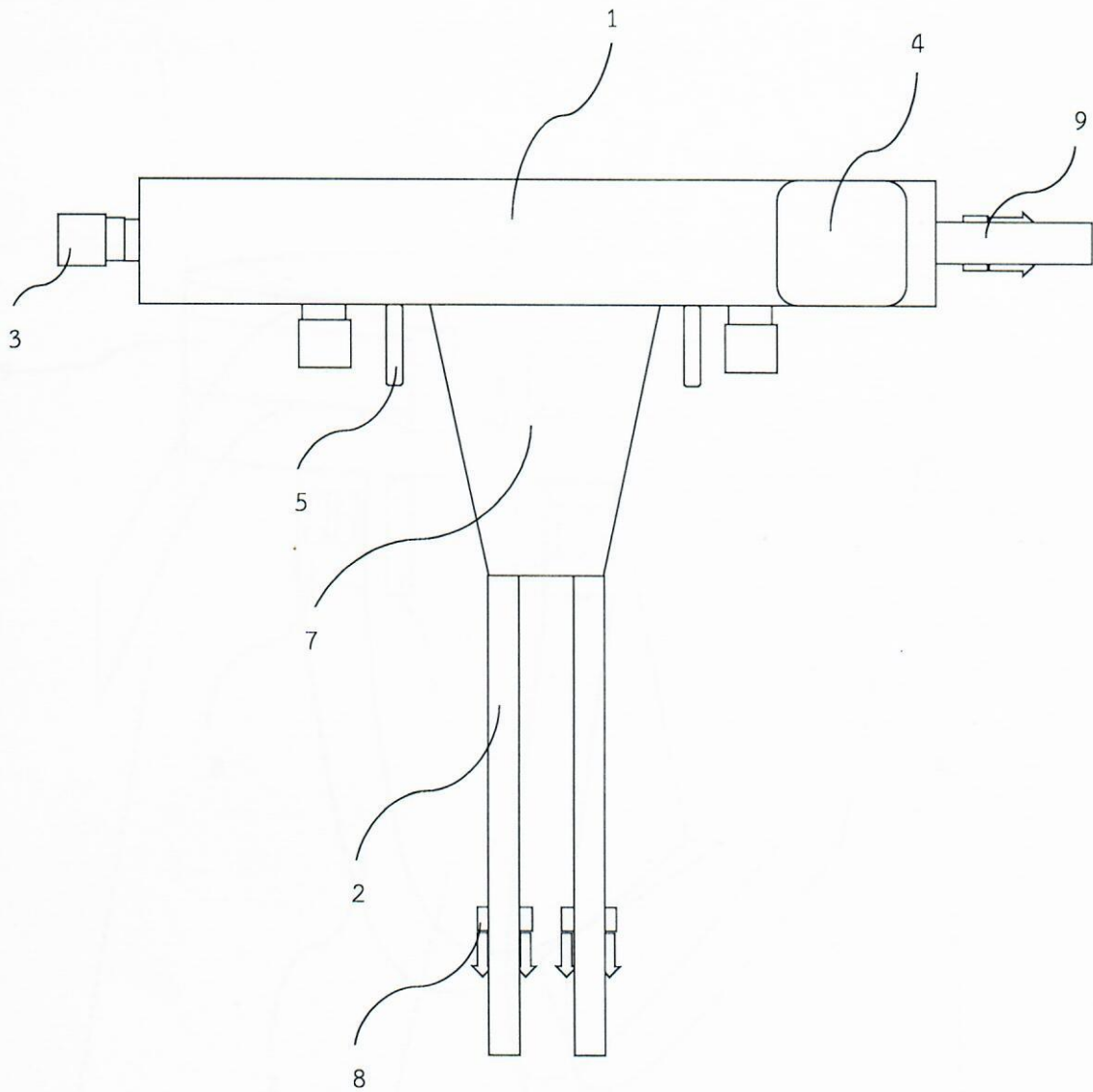
๒๐๒๒

๒๐๒๒

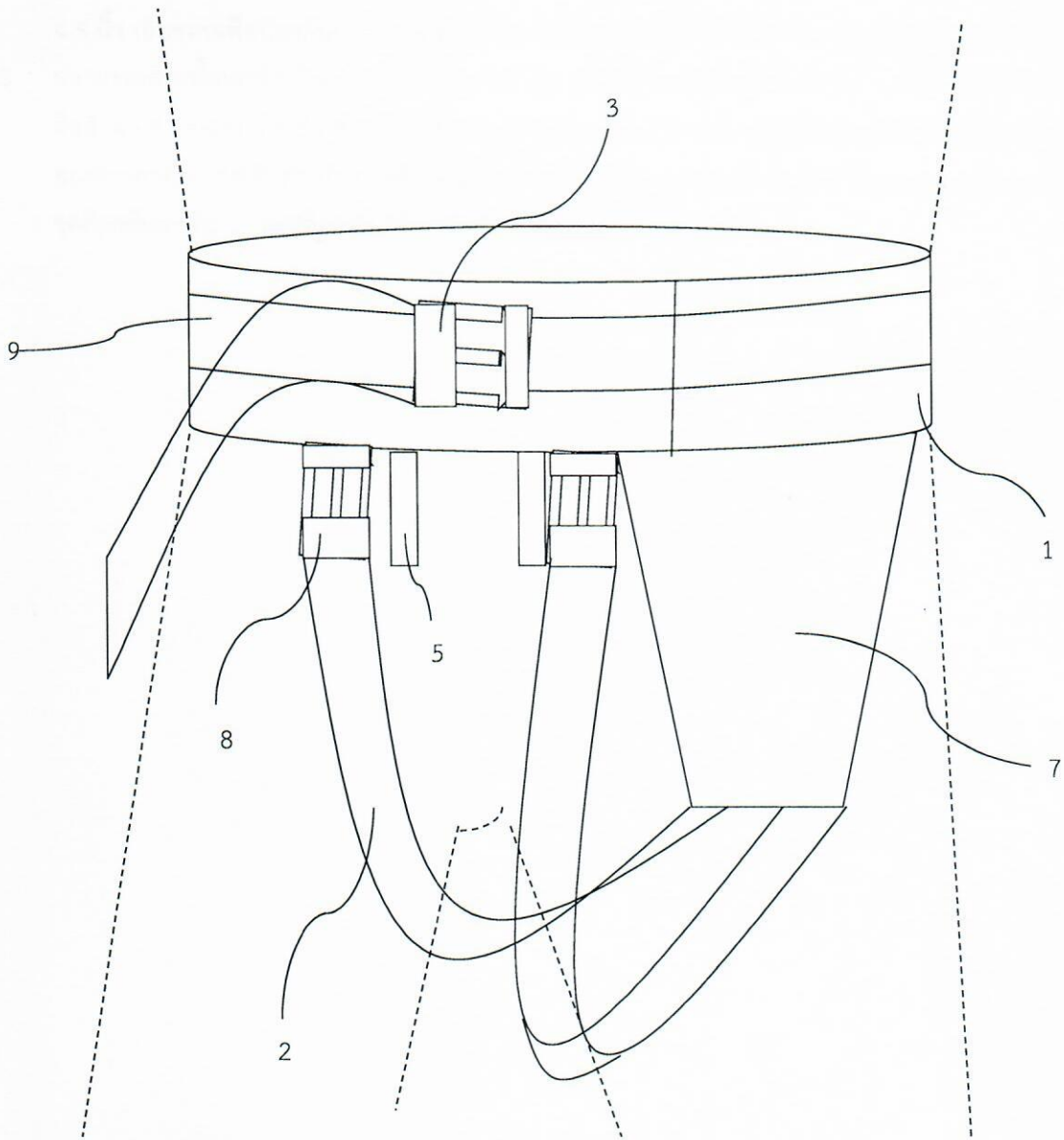
รูปที่ 1

รูปที่ 2

1803002610

รูปที่ 3

บทสรุปการประดิษฐ์

อุปกรณ์สำหรับช่วยพยุงตัวผู้ป่วย มีส่วนประกอบ 2 ส่วนหลัก ส่วนแรกได้แก่ ส่วนสายคาดเอว และ ส่วนสายลือคต้นขา ในส่วนของสายคาดเอว ทำจากผ้าที่มีความทนทาน ดัดเย็บ 2 ชั้น ความกว้างของตัวสาย 4-5 นิ้ว เย็บขอบเพื่อป้องกันการชำรุด มีสายสำหรับลือคเอวอยู่ตรงกลางความกว้างของตัวสาย 2 นิ้ว ส่วน 5 ปลายของสายทั้งสองข้างมีชุดลือคเอวตัวผู้และตัวเมีย เพื่อเพิ่มความกระชับ โดยที่ปลายสายทั้งสองด้านมีแถบ ดินตุ๊กแก ความยาว 5-6 นิ้ว สำหรับยึดติดกันเพื่อรัดเอว และมีห่วง สำหรับใช้ห้อยถุงปัสสาวะ ที่ซึ่งตรงกลาง ของสายคาดเอว มีที่จับสำหรับพยุงตัว และส่วนสายลือคต้นขา มีฝารองรับสะโพก ซึ่งส่วนปลายทั้งสองด้านมี ชุดลือคต้นขา ที่สามารถปรับระดับให้รองรับกับสรีระของต้นขาผู้ใช้งานได้

๒๖

๒๖

๒๖

๒๖